

CHRZĘST (9) *sb m*

sg N chrzęst (7). \diamond *A chrzęst* (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Odgłos uderzania czegoś o coś, łamanie się czegoś; dźwięk, chrobot, szmer, szum; zgrzyt; strepitus Calag; crepitus Cn (9) : Chrzęst/ skrobotanie. *Strepitus. Calag* 584b.

chrzęst czego (2): *Ták fye vmykam/ ták fye kriję po świećie/ Iáko konik/ czuiác chrzęst blifkich nóg lećie, KochPs* 169, 106.

a. *O zbroi; crepitus armorum Cn* (6) : *Stárły fię woyfka fpolną fmiáłoćią chrzęst ftráfzny StryjKron* 255, 230.

chrzęst kogo, czego (4): *ci fłyfzac chrzęst ludzi zbroynych woáli wífycy do Alexandrá. HistAl F6v; StryjKron* 240, 390; *Ludzki krzyk potym fłyfzan/ mieczów chrzęst dobytych ZawJeft* 13.

Synonimy: chrobot, chrup, chwastanie, markot, pischzenie, skrobotanie, skrzynienie, skrzywienie, szmer, szum, trzask; a. brzęk, dźwięk, grzmienie.

Cf 3. **CHROST**, [**CHROSTANIE**], **CHROSZCZENIE**, [**CHRZĘSZCZENIE**]

MM